

Kerkvorst

Op het moment dat ik deze woorden aan het sneeuwwitte papier op mijn scherm toevertrouw, liggen er buiten op sommige plekken nog wat restjes sneeuw en is de temperatuur 's nachts echt vorstelijk met een getal onder 0 graden. En dan is de lente officieel al begonnen. 'Het kan verkeren' zei Bredero al eeuwen geleden, maar het is nog steeds een waarheid als een koe.

We verkeren overigens wel in een vorstelijke tijd. De 'oudere' vorstin kondigde aan dat zij zich terug gaat trekken van het regeren, er werd aangekondigd dat aan het eind van deze maand een man aan het hoofd van de Staat zou staan, onze eigen Zeeuwse vorstin liet ons ook in de handen van een mannelijk persoon achter en toen kregen we de aankondiging dat Benedictus XVI het ook voor gezien hield en eind februari trok hij zich al terug in een buitenverblijf bij Rome.

Commentaar natuurlijk alom van allerlei buitenstaanders, die vonden dat Jozef Ratzinger maar een kamergeleerde was en nog is, geen leiding kon geven, ouderwetse standpunten huldigde en nog meer van dat fraais. Progressief Nederland, dat nauwelijks iets over de Roomse kerk weet, had natuurlijk het oordeel al klaar. En de nieuwe paus zou heel andere standpunten moeten gaan innemen, wilde hij door hen geaccepteerd worden. Ja, ja, je moet maar denken dat je het weet.

Zijn opvolger was er al binnen korte tijd. Ik denk dat de heren kardinalen niet zo veel goesting hadden om lang in de Sixtijnse kapel te verblijven en kozen snel een nieuwe paus. Wellicht waren ze bang om koude voeten te krijgen of was de catering niet zo geweldig. De witte rook kringelde al na vijf stemrondes uit de schoorsteen. Verrassing! dus.

Een nog grotere verrassing was de naam die hij als kerkvorst koos, n.l. Franciscus I en de manier waarop hij het samengestroomde kerkvolk op het St. Pietersplein begroette: 'Goede avond'. Direct al aanleiding om daar hele debatten over te houden.

En ja hoor, daar waren de zuurpruimen al snel ter plaatse. Hoe had hij zich gedragen bij het schrikbewind in Argentinië in de vorige eeuw? En waren die twee ordegenoten van hem nu wel of niet door hem in de steek gelaten? Ook daarover heel wat gepraat, ondanks dat bekend was dat er geen aanklacht tegen hem was ingediend en hij na onderzoek vrij uit gaat.

Het zure hoogtepunt was het begin van het boekenbal in Amsterdam. Allerlei lieden, die dan tot de 'wereld der letteren' worden gerekend of zich zelf daar toe rekenen, werd door ene meneer Dop gevraagd welk boek zij de nieuwe paus aanraadden te lezen. Sommigen hadden wel een titel voorradig, zoals onderwijsminister tante Jet B., en keken daarbij als of ze zeggen wilden dat hij van dat boek nog heel wat kon leren. Anderen wisten nauwelijks een zinnig woord of titel uit te spreken, zoals ene Conny P. en er was er één die zei: 'de heilige schrift'.

Dat alles is niet zo belangrijk. Opvallend was wel dat het aftreden van een kerkvorst en zijn opvolging over de hele wereld zo'n enorme woordenstroom en zo veel geschreven teksten opleveren. En dan juist over een instituut dat, althans in de westelijke wereld, zo bekritiseerd, en vaak wel terecht, wordt. Er zijn immers misstanden op allerlei gebieden en terecht worden die genoemd, maar er moet nu ook weer niet gedaan worden alsof ieder personeelslid van dit instituut zich daaraan schuldig maakt. Er zijn er veel meer die dat niet doen en die wel het juiste pad bewandelen.

Aan de 'vorst'periode komt eind van deze maand een einde. Dan zit koning Willem Alexander op zijn troon, mag zijn vrouw zich koningin noemen en zullen Nederland en de Kerk van Rome weer een hoofd hebben, die hier zeker weer kritiek zullen krijgen als zij, volgens de bekende zuurpruimen, iets niet goed zeggen of iets verkondigen waar zij het niet meer eens zijn. Ik wens zowel Franciscus als Willem Alexander veel succes.

Augustinus